

Πυθαγόρας: «Κανένας λαός δεν μπορεί να αποφύγει το πεπρωμένο του»

Κι αν δεν αγρυπνεί ακατάπαυστα, οι Θεοί επιταχύνουν το πεπρωμένο

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΑΛΜΑΡΗΣ

Στην πρόσφατη ποιητική μου Συλλογή, με τίτλο: 'ΓΥΝΑΙΚΑ' και υπότιτλο, 'Το Πρώτο Όν του Σύμπαντος και η Πρώτη Δεομδίτις', γράφω στους πρώτους στίχους του Δοκιμίου, τα παρακάτω:

«Το πόνημα αυτό, στην ολότητά του, είναι ίσως, το πρώτο που γράφεται, πριν από την εξελισσόμενη καταστροφή της Πατρίδας μας. Είναι ίσως, ο πρώτος Ύμνος, στο πρώτο Όν του Σύμπαντος, στην εν δυνάμει Μάνα, Σοφών, Ήρώων, Θεανθρώπων και Θεών.

Είναι η πρώτη επίκληση, που απευθύνεται στην Γυναίκα, να εγερθεί ως η τελευταία γραμμή άμυνας του Ανθρώπου, ενάντια στον αυτοκαταστροφικό Μινώταυρο της παγκοσμιοποίησης και των δυνάμεων του σκότους, που ήδη κατέστησαν τους πάντες, δέσμιους και άβουλους αποδέκτες της σκλαβοποίησης τους, μέχρι και του αφανισμού τους».

Όσο και εάν προσπάθησα, δεν κατάφερα να εντοπίσω άλλες δυνάμεις, εκτός από την Γυναίκα - Μάνα, για να τις επικαλεστώ για την Σωτηρία της Ελλάδας και του Ανθρώπου. Μόνο η Μάνα, μυούμενη στο χρέος της αποστολής της, μπορεί να σώσει τον φθίνοντα κόσμο μας.

Η επικύρωση της Εθνοκτόνου συμφωνίας των Πρεσπών πριν λίγες ημέρες, από την Βουλή των Ελλήνων, δυστυχώς, επιβεβαιώνει την παραπάνω εφιαλτική πρόβλεψη.

Μια ομάδα τυχάρπαστων, που υποδύονται την Κυβερνητική πλειοψηφία στην Βουλή των Ελλήνων και ένα απολύτως τοξινομένο πολιτικό σύστημα, άνοιξαν τους ασκούς του Αιόλου.

Διαγράφουν το θαύμα του Μ. Αλεξάνδρου, που εκφράζει την άλλη φωτεινή όψη του Ελληνικού Λόγου.

Οι αναλογίες του εγκλήματος της Συνθήκης των Πρεσπών και της εκστρατείας των Περσών κατά της Ελλάδος είναι αντίστοιχες.

Τότε, το πολιτικό σύστημα της Αρχαίας Σπάρτης δεν εναντίωθηκε στην επέλαση των Περσών κατά των Ελλήνων και της Ελευθερίας. Το ίδιο και σήμερα.

Ο Λεωνίδας όμως, με τους τριακόσιους Σπαρτιάτες και τους επακόσιους Θεοπιείς, αντάλλαξαν το ιδανικό της ζωής τους, έναντι του υπέρτερου ιδανικού της Πατρίδας και της Ελευθερίας και κατέγραψαν Αιώνια υποθήκη, την οποία η πνευματική Ανθρωπότητα, επικαλείται ως Άστρο οδηγητή της, μέχρι σήμερα.

Το ίδιο θα γίνει και τώρα. Ο Ελληνισμός θα γεννήσει Λεωνίδες, οι οποίοι θα ζωντανέψουν την παρακάτω ξεχασμένη από τη λήθη της παρακμής των πολιτικών μας επιγραφή, στα χορταριασμένα από την εγκατάλειψη στενά των Θερμοπυλών:

“Ο ξειν αγγέλειν Λακεδαιμονίοις, όι τίδε κείμεθα, τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι”

Τότε, ο Ελληνικός κόσμος καταγάζομενος από το Ελληνικό φως, ευρίσκετο μόνος, απέναντι στη βαρβαρότητα, των 1000 Εθνών της Ανατολής.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΑΛΜΑΡΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΑ

Το Πρώτο Όν του Σύμπαντος
και η Πρώτη Δεομδίτις

επίθετος
δεομδίτης

μία πγεσία ανθελληνική και προδοτική, από την λεγόμενη απελευθέρωσή μας από τον Οθωμανικό ζυγό, οδήγησαν στον παροπλομό του Λαού μας, σε ένα πρωτόγνωρο για τα ιστορικά δεδομένα θάνατο της κοινωνίας μας.

Οδήγησαν μεγάλες μάζες του Λαού μας στην πλήρη αλλοτρίωση, στην απαθεία, στην άρνηση του ΕΓΩ, της Οικογένειας, της Πόλης και της Πατρίδας κλπ., δηλαδή στην άρνηση της ζωής.

Οι νέοι μας βυθίζονται στη δίνη της απώλειας της αυτοπεποίθησής τους, δεν ζευγαρώνουν και δεν γεννούν.

Αυτή είναι η συνταγή για το απόλυτο 'vertigo' ('βέρπικο') του Ανθρώπου και την εκμπέντιον κάθε αξιοπρέπειάς του, τον υπαρξιακό μπδενισμό του και τον θάνατο.

Η πολιτική, η Δικαιοσύνη, η πνευματική και όλες δυστυχώς οι εξουσίες, ευωχούνται στο βόρβορο των προνομίων τους και η Κυβέρνηση των απάτριδων, στίνει το Λαό μας στο απόσπασμα, προδίδοντας την Μακεδονία, την ψυχή της Ελλάδος και την ακεραιότητα ολόκληρης της χώρας. Και όλα αυτά σε αντίθεση με την συντριπτική πλειοψηφία του Λαού.

Αυτό το έγκλημα συντελείται σε μια περίοδο όπου η χώρα αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα και θα έπρεπε να ανασυντάξει τις φθίνουσες δυνάμεις της για την ανόρθωση της οικονομίας της και την τόνωση της κατακερματισμένης αυτοπεποίθησής της.

Δυστυχώς, ο μυστικός τρόπος συζητήσεων της συμφωνίας και οι χειρισμοί της επικύρωσης της συνθήκης των Πρεσπών, αποδυνάμωσαν, αποσταθεροποίησαν και τείνουν να δικάσουν τη χώρα. Μακάρι το άμεσο μέλλον να διαφεύγει αυτές τις ανησυχίες.

Εις επίρρωση της σοβαρότητος των παραπάνω ανησυχιών, επικαλούμαι τη δήλωση του Νικολάου, Μπτροπολίτη Μεσογαίας και Λαυρεωτικής στο περιοδικό του, 'Η Τελευταία μας Ελπίδα'.

«Η Ελλάδα μας πλέον δεν υπάρχει, έχει τελειώσει. Την έχουν τελειώσει. Το πολιτικό μας σύστημα δεν αρκείται στον δικό του θάνατο, αλλά απεργάζεται και τον συνολικό ιστορικό μας εκφυλισμό. Η οικονομία μας χρεωμένη για το οφατό μέλλον. Οι νέοι μας αναγκασμένοι σε εξορία στα πέρατα του κόσμου. Η παιδεία μας καταστροφική. Έχουμε υπουργείο με όνομα αλλά εντελώς αδύναμο να προστατεύει τον πολίτη. Τα εθνικά συμφέροντα ξεπουλημένα. Η πνευματική μας υπόσταση ξεθεμελιώμενη. Η αξιοπρέπειά μας έχει ξοδέψει και τις τελευταίες της σταγόνες. Καμία αξία, καμία ελπίδα στον ορίζοντα. Σε αυτόν τον τόπο τίποτα δεν εμπνέει. Τίποτα δεν αξίζει να πιστέψεις. Δυστυχώς φτάσαμε στο έσχατο κατάντημα. Ευτυχώς, μάλλον δεν έχει παρακάτω ...»

Αλλά ο Ελληνικός Λαός, που επί 200 χρόνια, είναι ύπουλα και δόλια παγιδευμένος από ένα ξενοκίνητο πολιτικό σύστημα, διατηρεί αστείρευτες δυνάμεις για έγερση και ανάταξη. Η ψυχή του πάλλειται Ελληνικά και θα υπερβεί και πάλι τις λεγεώνες, επ' αγαθώ του Ελληνισμού και του Ανθρώπου.